

Publicerad 2012-12-02 18:49 av smultronbergen

Sorgespel i utveckling

Är du mitt minne

med slitna brutna löften
vid lögners trötta dörr

Ville du ej vara
annat än en våg av evig törst

ditt öde var att knacka ivrigt
på en dörr vars gångjärn
putsats upp

Ditt ödes krock i mitt

mitt att finna just den man
i behov av gångjärn slitna

varma kärleksfullt naiva

Den kvinnan som jag tillhört
sedan sägners arvssynds brott

De med blickar klarast

som aldrig vill ge upp

Den mantel du kröp in i
var mitt liv och all min törst

den mantel jag slet av mig

blev till sorg och verklig tröst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten